

omkring bedring, må passe sammen med trinene. Vi kan ikke blande disse fundamentale principper, med dem fra vores ophavs fællesskab, uden at forkrøble vores eget budskab.

Begge fællesskaber har en 6. Tradition af en grund: at holde begge fra at blive afsporet fra vores primære formål. På grund af iboende behov, for at Tolv Trins fællesskaberne fokuserer på en ting og kun en ting, så de kan gøre den ene ting virkelig godt, må ethvert fællesskab stå på egne ben, uafhængigt af andre. Det ligger i vores natur at være adskilt, at føle os specielle, og bruge et specielt bedringssprog, fordi vi hver især har separate unikke primære formål. Fokuset i AA er på alkoholikeren, og vi må respektere dette fællesskabs helt klare ret, til at holde sig til deres egne traditioner og beskytte deres fokus. Hvis vi ikke kan bruge et sprog der passer til dette, bør vi ikke gå til deres møder og underminere denne atmosfære. På samme måde, bør vi som NA medlemmer, respektere vores egne primære formål og identificere os selv på NA møder, klart og enkelt som addicts, og dele på en måde der holder vores budskab klart.

Et hurtigt blik på AA's succes med at levere bedring til alkoholikere gennem årene, gør det til overflod klart at de har et virksomt program. Deres litteratur, deres servicestruktur, kvaliteten af medlemmernes bedring, deres totale antal, den respekt de nyder fra samfundet, alle disse ting taler for sig selv. Vores medlemmer bør ikke udstille os ved at tilegne sig en "vi er bedre end dem" holdning. Det kan kun være uproduktivt.

Som et fællesskab, må vi stræbe efter at bevæge os fremad, ved ikke stædigt at holde fast i den ene eller anden radikale yderlighed. Vores medlemmer som utilsigtet har sløret NA budskabet, ved at bruge stofspecifik sprogbrug som ædruelighed, alkoholiker, clean og ædru, dopedjævel osv., kan hjælpe ved simpelt og klart at identificere sig som addicts, bruge ord som clean, cleantime og bedring, som ikke henfører til et bestemt stof. Vi kan alle hjælpe ved kun at henvise til vores egen litteratur på møderne, og derved undgå enhver stiltiende anbefaling eller tilknytning. Vores principper står på egne ben. For udviklingen af vores fællesskabs skyld, og den personlige bedring for vore medlemmer, må vores tilgang til problemet addiction skinne klart igennem i hvad vi siger og gør på møder.

De af vore medlemmer, der har brugt disse argumenter til at begrunde en anti-AA holdning, og derigennem fremmedgjort mange hårdt tiltrængte stabile medlemmer, vil have gavn af at revurdere og genoverveje effekten af den slags opførsel. Narcotics Anonymous er et åndeligt fællesskab. Kærlighed, tolerance, tålmodighed og samhørighed er essentielle, hvis vi skal leve efter vores principper.

Lad os koncentrere vores energier om vores personlige åndelige udvikling gennem vore egne 12 Trin. Lad os bringe vores eget budskab klart og tydeligt. Der er meget arbejde at gøre, og vi behøver hinanden for at være effektive. Lad os bevæge os fremad i en ånd af NA fællesskab!

World Board Bulletin #13

Nogle tanker omkring vores forhold til Anonyme Alkoholikere

Denne artikel blev udarbejdet af World Board i november 1985 som svar på et behov i fællesskabet. Den blev revideret i løbet af konference året 1995-96.

Spørgsmålet om præcist hvordan Narcotics Anonymous forholder sig til andre fællesskaber og organisationer, er et der kan afstedkomme mange uoverensstemmelser i vores fællesskab. På trods af vi har erklæret holdning om "samarbejde, ikke tilknytning", til udenforstående foretagender, består forvirringen. En af disse følsomme sager, involverer vores forhold til fællesskabet Anonyme Alkoholikere. World Board har modtaget mange breve med forskellige spørgsmål om dette forhold.

Narcotics Anonymous er formet efter Anonyme Alkoholikere. Næsten alle NA grupper der eksisterer, har lænet sig op af AA i de opbyggende faser. Vores forhold til dette fællesskab har gennem årene været meget tæt og dynamisk. Vores fællesskab udsprang af uro i AA, omkring hvad man skulle gøre med de addicts der bankede på dørene. Vi vil kigge tilbage til vore rødder, for at finde perspektivet i vores nuværende forhold til AA.

Bill W, en af AA's medstiftere, sagde ofte at en af AA's største styrker, er den klare fokusering på en ting og kun en ting. Ved at begrænse det primære formål til at bringe budskabet til alkoholikere, og undlade alle andre aktiviteter, er AA i stand til at gøre dette exceptionelt godt. Atmosfæren af genkendelse bliver bevaret gennem renheden i fokus, og alkoholikere bliver hjulpet.

Meget tidligt blev AA konfronteret med et forvirrende og komplekst problem: "hvad gør vi med stofmisbrugerne? Vi ønsker at holde vores fokus på alkohol, så alkoholikeren får fat i budskabet, men disse addicts kommer her og taler om stoffer, og svækker uforvarende vores atmosfære af genkendelse". Trinene var skrevet, Den Store Bog var skrevet – hvad kunne de gøre, skrive det hele om? Tillade at atmosfæren af identifikation blev sløret og at ingen ville have en klar følelse af at høre til? Eller skulle man sparke disse døende mennesker tilbage til gaden? Problemet må have været enormt for dem.

Da de til sidst fik undersøgt problemet omhyggeligt, og tog et standpunkt i det skrevne, var den løsning de kom frem til udtryk for deres sunde fornuft og visdom. De lovede deres støtte i en ånd af "samarbejde, ikke tilknytning". Denne langsigtede løsning på en besværlig bekymring, banede vejen for udviklingen af fællesskabet Narcotics Anonymous.

Men stadig, problemet som de ønskede at slippe ud af, måtte overvejes af hvilken som helst gruppe, der prøvede at tilpasse AA's program for bedring til stof addicts. Hvordan opnår vi den atmosfære af identifikation, der er så nødvendig for overgivelse og bedring, hvis du lukker alle mulige forskellige former for addicts indenfor? Kan en med et heroinproblem relatere til en med et alkohol, marihuana eller pille problem? Hvordan opnår du den fælles velfærd som Første Tradition fortæller os er nødvendig for bedringen? Vores fællesskab arvede et stort dilemma.

For at forstå hvordan vi håndterede dette dilemma, kan vi igen kigge på AA's historie. En anden ting Bill W ofte skrev og talte om, var det han kaldte AA's "pletskud" – formuleringen af 3. og 11. Trin. Området åndelighed kontra religion, var lige så

forvirrende for dem som unity var for os. Bill yndede at fortælle, at den enkle tilføjelse af "som vi opfatter ham" efter ordet Gud, fjernede al tvivl og uoverensstemmelse med et slag. Et emne der kunne have splittet og dræbt AA blev ændret til en hjørnesten i programmet ved den enkle ændring i formuleringen.

Da grundlæggerne af NA tilpassede trinene, kom de med et "pletskud" der var lige så vigtigt. I stedet for at omskrive det 1. Trin ligeud og logisk ("vi indrømmede vi var magtesløse overfor stoffer..."), lavede de en afgørende ændring i dette trin. De skrev "vi indrømmede vi var magtesløse overfor vores addiction....". Stoffer findes i mange former, brugen af lige meget hvilket, er et symptom på vores sygdom. Når addicts samles og fokuserer på stofferne, vil forskellene komme i første række, fordi vi alle havde vores stof eller kombination af stoffer. Den ene ting vi alle deler og har til fælles, er sygdommen ADDICTION. Med den enkle omskrivning, var fundamentet for fællesskabet Narcotics Anonymous lagt.

Vores 1. Trin giver os et fokus: vores addiction. Formuleringen i Trin Et fjerner fokuset fra magtesløsheden overfor symptomet og retter det direkte mod sygdommen. Udtrykket "magtesløse overfor stoffer" rækker ikke langt nok for os i bedring, trangen til at bruge er fjernet, men "magtesløs overfor vores addiction" er lige relevant for oldtimeren og nykommeren! Vores addiction dukker op og skaber uhåndterlighed i vores tanker og følelser, så snart vi bliver selvtilfredse i vores bedringsprogram. Den proces har intet at gøre med "vores foretrukne stof". Vi vogter os mod genoptagelse af stofbrug ved at anvende de åndelige principper, før vi tager et tilbagefald. Vores 1. Trin gælder uanset foretrukket stof og længden af cleantime. Med dette "pletskud" som fundament, er NA blomstret op som en verdensomspændende organisation, med et klart fokus på addiction.

I takt med at NA fællesskaber modnes i forståelsen af egne principper (især 1. Trin) dukker en interessant vished tydeligt frem. AA's perspektiv, med den alkohol orienterede sprogbrug, og NA tilgangen, med det klare skift af fokus væk fra specifikke stoffer, kan ikke rigtig blandes. Hvis vi prøver det, opdager vi at vi har det samme problem som AA havde med os i sin tid. Når medlemmer præsenterer sig som "narkomaner & alkoholikere", eller taler om "ædruelighed" og at leve "clean & ædru", bliver klarheden i NA budskabet sløret. Forståelsen i den form for sprog er, at der er to sygdomme, at et stof er forskelligt fra et andet, så et specielt sæt af udtryk er nødvendigt i snakken om addiction. Ved første øjekast kan dette se ud som en detalje, men erfaringen viser klart, at det fulde udbytte af NA budskabet bliver forkrøblet af denne spidsfindige sproglige forvirring.

Det er blevet helt klart, at vores fælles genkendelse, vores enhed, og vores fulde overgivelse til at være addicts, afhænger af en klar forståelse af vores mest fundamentale principper: Vi er magtesløse overfor en sygdom som bliver værre og værre i takt med brugen af stoffer. Det betyder ikke noget hvilket stof der var i centrum for os da vi kom hertil. Ethvert stof vi bruger vil starte sygdommen igen. Vi kommer i bedring fra sygdommen addiction, ved at anvende vores Tolv Trin. Disse er specielt formulerede til at bringe budskabet klart og tydeligt, så resten af sproget